

ERDÉLY

Nagy lelkesedéssel készültünk az erdélyi kirándulásra. Magyar, informatika és osztályfőnöki órákon anyagot gyűjtöttünk, beszámoltunk egymásnak arról, hogy milyen erdélyi településekre jutunk majd el, milyen földrajzi, történelmi, irodalmi és más művészeti kincsekre bukkanhatunk majd.

Első napon a nagylaki határátkelő után érkeztünk meg Nagyszalontára, Arany János szülőföldjére. Felkerestük az Arany János Emlékmúzeumot, mely a Csonkatoronyban található. Az egykori őrtoronyban Arany János személyes tárgyait, munkáit, bútorait is megtekintettük. A díszes bejárat ékessége a költőt ábrázoló szobor. Idéztünk A walesi bárdok című balladából, és koszorút helyeztünk el a bejáratnál. Aztán közel 40 km megtétele után érkeztünk Nagyváradra, ahol Ady Endrere emlékeztünk a Szeretném, ha szeretnének című verssel és koszorúval. A Királyhágó, Erdély határa, ahol megálltunk egy kis pihenőre és gyönyörködtünk a tájban. Kolozsvárra, Románia második legnépesebb városába már este érkeztünk, szállásunk a Bethlen Kata Kollégiumban volt.

Második napon reggel találkoztunk az Apáczai Csere János Líceum diákjaival és osztályfőnökükkel. Bemutatták a kolozsvári Mátyás emlékművet és környékét. A Szent Mihály-templomot és a Barátok templomát, valamint Mátyás király szülőházát. Ezután kirándultunk a Tordai-hasadékhoz, a Torockói-hegységbe. A földrajzi magyarázat mellett a Szent László legendával is megismerkedtünk a hasadék keletkezését illetően. Közel 3 órás út után érkeztünk meg Parajdra, a Sóvidék központjába. Ez a hely több száz év kibányászható sóját rejt magába. Autóbusz vitt le minket a bányába, ott még 243 lépcsőn haladtunk lefelé, ahol csodálatos látvány fogadott bennünket. Játsszótér, kalandpark, kápolna, gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt jelent kikapcsolódást és gyógyulást. Igazi erdélyi, parázson készült kürtös kalácsot ettünk Parajdon, nagyon finom volt! Ezután a Székely sóvidék leghíresebb településére, Szovátára látogattunk el. A Medve-tóban gyönyörködhettünk, melynek érdekessége, hogy tárolja a hőt, legmélyebb pontja 18 méter. Felülről egy kiterített medvebőrre hasonlít. Az estét már Korondon töltöttük, ami híres a mázas kerámiáról, a fazekasság központja.

Harmadik nap reggel Csíkszereda felé vettük utunkat. Megálltunk Tamási Áron székely író szülőfalujában, Farkaslakán. Sírja két csertölglyfa között található, az író kérése volt, hogy ott nyugodhasson. Koszorúval emlékeztünk rá sírjánál. Majd 15 székelykapun keresztül jutottunk el Orbán Balázs tudós, néprajzi író, gyűjtő sírjához Szejkefürdőn. Közel másfél óra múlva megérkeztünk Csíkszeredára, a Mikó-várhoz. A késő reneszánszkori, szabályos alaprajzú olaszbástyás várkastély építője nevét viseli. Itt kapott helyet a Csíki Székely Múzeum. Aztán 45 km megtétele után a Szent Anna-tó látványa tárult elénk, Sepsibükkszádon. A krátertó, a láva és a víz találkozása nyomán bekövetkező robbanásból jött létre. A négy nap legkeményebb szakasza következett, közel 7 órás utazás, mely elvitt bennünket Torockóra, Erdély legnyugatibb székely pontjába. Itt a Sziklakert Vendégházban Marika néni és Miklós bácsi igazi vendégszeretetét élvezhettük. Székely káposztát és kemencében sült kalácsot kínáltak vacsorára. Hangulatos parasztházban aludtunk.

A negyedik nap reggele azért is lett volna emlékezetes, mert Torockón kétszer kel fel a nap. Sajnos most nem így volt, az időjárás ennek nem kedvezett. Pedig a Székelykő jellegzetes formája miatt a faluból nézve kétszer látható a napfelkelte. Miután felkel, újra eltűnik az 1129 méter magas Székelykő mögé, és aztán újra megjelenik. Kb. 125 km megtételét követően érkeztünk meg Vajdahunyadra. 1409-ben kelt oklevelében Zsigmond Hunyadi János apjának adományozta a hunyadi birtokot, amelyről később a család a nevét is vette. Hunyadi János itt élt feleségével, Szilágyi Erzsébettel, itt várták Mátyás születését is, aki végül Kolozsváron született. Mikszáth Kálmán a „várak királyának” nevezte el. A 19. században Steindl Imre irányításával gótikus stílusban alakították vissza a várat. Ezen épület mintájára alkották meg a budapesti Vajdahunyad várat. A vár 24 nevezetes pontjának bejárása után indultunk Déva felé. A vár romjait már messziről láttuk magasodni, de fel nem jutottunk, mert aznap a felvonót karbantartás miatt szüneteltették. Megidéztek Kőműves Kelemt, a vár felépítésének elképzelt történetét. Utolsó állomásunk Arad következett. Méltó zárása kirándulásunknak, hogy október 6-án Aradon emlékezhettünk mécsesekkel és koszorúkkal, biztos vagyok benne, hogy nemcsak tanárainknak, de nekünk is emlékezetes marad.

A tanulmányi kirándulást követő héten értékelő órára került sor, mely a személyes tapasztalatainkat, élményeinket elevenítette fel, illetve eddigi tudásunkat erősítette meg játékos formában, vidám hangulatban.

Még október hónapban, az iskolagyűlés során felső tagozatos diáktársainknak bemutathattuk a tanulmányi kiránduláson készült képeket, videókat. Prezentációkat készítettünk számukra, illetve elmeséltük tapasztalatainkat Erdéllyel kapcsolatosan.

A kirándulás lehetősége olyan élményekkel gazdagított bennünket, melyet önerőből sosem tudtunk volna megvalósítani ilyen színvonalon.